

Arrest

nr. 206 801 van 16 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 3 augustus 2017 en heeft zich vluchteling verklaard op 5 september 2017.

1.2. Op 19 februari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, geboren uit een gemengd huwelijk (vader Pashtun en moeder Tadzjiek) en soennitisch moslim. U bent geboren in het dorp Ghonda Khail, district Maidan Shahr, van de provincie Maidan Wardak. U heeft van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan steeds in ditzelfde dorp gewoond.

In de regio waar u woonde, riep de aanwezige taliban op om met hen samen te werken. Toen u na het werk in de tuinen naar huis terugkeerde, werd u voor de eerste keer door hen aangesproken om met hen samen te werken.

Twintig dagen later, toen u op de terugweg was van de bazaar van Deh Afghanan, werd u meegenomen door de taliban. Ze hielden u drie dagen vast en sloegen u. Uiteindelijk stemde u in om met hen samen te werken. Hierna werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u zelf terug zou komen naar hen. Indien u dit niet zou doen, zouden ze uw vader vermoorden en uw huis in brand steken.

Nadat u terug thuis kwam regelde uw vader uw vertrek uit Afghanistan.

Na een reis die tussen een jaar en twee jaar geduurd zou hebben, bereikte u België. U kwam aan in België op 3 augustus 2017. Op 5 september 2017 vroeg u asiel aan.

Uw vader werkte als ingenieur bij Afghan Telecom. Hiervoor zou hij reeds met verschillende NGO's samen gewerkt hebben. Omwille van zijn job werd ook hij bedreigd door de taliban. Toen u in Servië was, onderweg naar België, kwam u te weten dat uw vader gedood was door de taliban. Volgens u zou zijn dood verband houden met de problemen die u had met de taliban, gezien ze dreigden uw vader te doden indien u zich niet zou aanmelden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, en documenten in verband met het werk van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw herkomst, en dan voornamelijk uw recente herkomst, uit het district Maidan Shahr in de provincie Maidan Wardak niet geloofwaardig is.

Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond.

Vooreerst moet benadrukt worden dat u verschillende tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegde.

Om te beginnen is uw algemene geloofwaardigheid aangetast door uw verklaringen over uw kernelementen van uw identiteit, namelijk uw naam en uw leeftijd. Uit uw dossier blijkt immers dat u in Bulgarije gekend bent onder de naam T. G. M. (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), punt 35). Daarop gewezen geeft u toe dat u er een andere naam opgaf, omdat u er geen asiel wilde aanvragen (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), punt 35). In België gaf u bovendien ook eerst een andere naam op, namelijk R. F. (Vragenlijst CGVS, punt 2). Hierover verklaarde u opnieuw dat u dit deed omdat u niet hier, maar in Engeland asiel wilde aanvragen (CGVS, p. 4). Dat u zo lichtzinnig meermaals een valse naam gebruikt hebt, doet in grote mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien probeerde u namelijk de Belgische asielinstanties te misleiden door te zeggen dat u minderjarig was, terwijl uit uw botscan bleek dat dit niet zo is. Daarenboven zijn er nog een heel aantal andere elementen die uw geloofwaardigheid onderuit halen.

U zou zich bovendien niet zelf aangeboden hebben om asiel aan te vragen, maar dit pas een maand na uw aankomst in België gedaan hebben, nadat u werd opgepakt (Inschrijving van de Asielaanvrager, Bevel om het Grondgebied te verlaten). Dat u pas dan asiel aanvraag, ondermijnt bovendien uw verklaarde vrees ten opzichte van uw land van herkomst.

Nog verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u naar school gegaan was in Nazir Khail, en dat deze school in brand gestoken was door de taliban (Verklaring DVZ, punt 11). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u naar school ging in Mami Khail, en dat u gestopt was met school omdat u niets leerde (CGVS, p. 14-15). Geconfronteerd met het feit dat u dit anders zei bij de DVZ, stelde u toen ook Mami Khail gezegd te hebben en dat u niet stopte door een brand maar omdat u niets bij leerde (CGVS, p. 14-15). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen valabele verschoningsgrond voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Gevraagd naar een brand zei u bovendien dat er nooit een brand had plaatsgevonden in de school waar u naartoe ging (CGVS, p. 15). Het feit dat u zelfs over dergelijke elementen geen consistente verklaringen kan afleggen, doet dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook uw verklaringen over de jobs en het profiel van uw vader kunnen niet overtuigen. U kon ten eerste amper informatie geven over de NGO's waarvoor uw vader gewerkt zou hebben. Zo kon u geen enkele naam opgeven van deze NGO's of vertellen van waar zij afkomstig waren (behalve één waarvan u denkt dat die van België kwam) (CGVS, p. 7). Nog kon u niet vertellen wat uw vader juist gedaan zou hebben bij deze NGO's of wat deze NGO's zelf juist als doelstellingen hadden (CGVS, p. 10). Ook over zijn job bij Afghan Telecom bleek u nauwelijks op de hoogte. U kon niet zeggen welke functie uw vader daar juist had, of welke taken hij daar uitvoerde en hoeveel hij daar verdiende (CGVS, p. 8-10). Verder wist u niet wanneer hij daar begon te werken of om welke reden hij daar begon te werken, hoewel dergelijke jobs volgens uw verklaringen risico's inhouden in uw regio (CGVS, p. 8-9). U kende ook geen enkele collega van uw vader en wist niet of zij ooit problemen zouden gehad hebben omwille van hun job (CGVS, p. 9). Hierdoor kan maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het profiel van uw vader, en wordt ook uw algemene geloofwaardigheid opnieuw op de helling gezet.

U verklaarde voorts dat uw moeder afkomstig is van Paghman, Kabul (CGVS, p. 20). U zou daar volgens uw verklaringen echter geen familie meer hebben (CGVS, p. 24). Nochtans kan u opvallend weinig informatie verschaffen over uw familieleden langs moederskant. Over uw maternale oom, A. G., verklaarde u dat hij vermist zou zijn (CGVS, p. 13). U kon echter niets meer vertellen over zijn situatie of de omstandigheden waarin hij vermist raakte (CGVS, p. 13). Over uw andere maternale oom, Ab. Ah., stelde u dat zelfs niet weet waar hij woont omdat uw moeder omwille van een landdispuut geen contact meer met hem zou hebben (CGVS, p. 14). Ook over dit dispuut kan u echter geen verdere informatie verschaffen (CGVS, p. 14). Omwille van uw erg summiere en vage verklaringen over uw familieleden langs moederskant, geeft u geen zicht op uw familiale netwerken in Afghanistan en uw eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u uw medewerkingsplicht als asielzoeker verzaakt.

Naast voornoemde problemen met uw algemene geloofwaardigheid, die negatief afstralen op de geloofwaardigheid van uw andere verklaringen, zijn er ook tal van problematische elementen te vinden in uw verklaringen rond uw herkomst.

Zo slaagt u er ten eerste niet in om op spontane en doorleefde manier te vertellen over uw dorp en wat daar allemaal aanwezig is (CGVS, p. 16). Zelfs nadat u dit meermaals en op verschillende manieren gevraagd wordt, kan u enkel de naburige dorpen en de berg Chil Ghazi Baba opgeven (CGVS, p. 16). Ook over deze berg kan u echter niet in uw eigen woorden vertellen (CGVS, p. 16). Bovendien kon geen enkele berg met deze naam terug gevonden worden door het CGVS in uw regio. Omwille van het feit dat u zo weinig kan vertellen over het dorp waar u volgens uw verklaringen vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan zou gewoond hebben, wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst op de proef gezet.

Ook op andere vlakken vertoont uw kennis over de omgeving van uw dorp en regio opvallende lacunes. Zo vermeldt u dat er een weg zou zijn die van Deh Afghanan in de richting van het district Nirkh zou lopen (CGVS, p. 18). U vermeldt deze weg verschillende keren als dé hoofdweg die in uw regio aanwezig was (CGVS, p., 7, 18). Er zouden volgens u bovendien geen andere wegen zijn die dicht bij uw dorp liggen, behalve een niet-geasfalteerde weg die van Nazir Khail naar Ghonda Khail zou leiden (CGVS, p. 18). Dit komt niet overeen met de beelden die te zien zijn op satellietkaarten van uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 1 en 2). Hieruit blijkt namelijk dat de weg in uw regio die richting Nirkh gaat veel dicht bij uw eigen dorp ligt dan bij Deh Afghanan. Dat u, die hier heel uw leven zou gewoond hebben, dit niet zou weten, is dan ook niet plausibel. In dit opzicht is het verder niet aannemelijk dat u eerst naar Deh Afghanan zou moeten gaan dat in de tegenovergestelde richting ligt van Nirkh vanuit uw dorp, indien u van uw woonplaats naar Nirkh zou willen gaan (CGVS, p. 17). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst aangetast.

Ook uw verklaringen over uw recente herkomst vertonen talrijke hiaten. Gevraagd naar de laatste grote verkiezingen in Afghanistan voor uw vertrek, kan u amper informatie geven (CGVS, p. 20). Het enige wat u hierover kan zeggen is 'As. G. werd toen koning' (CGVS, p. 20). Verder kan u echter niet zeggen wanneer deze verkiezingen plaatsvonden, om welke reden u toen niet ging stemmen of wie toen vicepresident werd (CGVS, p. 20-21). Bovendien verklaarde u dat de Amerikanen nog aanwezig waren in uw regio toen u de regio verliet. U bleek niets te weten over problemen die veroorzaakt werden door de Amerikanen in de regio (CGVS, p. 24). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 3-5) blijkt dat een serie van moorden en verdwijningen in de districten Nirkh en Maidan Shahr gelinkt worden aan de aanwezigheid van de US Special Operation Forces in de regio in de periode van december 2012 tot februari 2013. Onder de slachtoffers waren ook burgers o.a. in het dorp Amarkhail, een dorp uit uw omgeving dat u blijkt te kennen tijdens uw gehoor (CGVS, p. 18, 19). Een rapport van Amnesty International vertelt het relaas van verschillende families, onder andere over een raid in een huis in Amarkhail en in de nabijgelegen markt van Deh Afghanan, een plaats die u meermaals vermeldt tijdens het gehoor en goed blijkt te kennen (CGVS, p. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 22). K. beval de Amerikanen vervolgens de regio te verlaten tegen maart 2013. Minder dan 24 uur na het verlopen van de deadline, schoot een Afgaanse politiemann twee leden van de Special Forces dood in het district Jalrez. Dat u niet in staat bent te vertellen over de problematische relatie tussen de Amerikanen en de burgers in Maidan Shahr en de gebeurtenissen in 2012 en 2013, ondanks het feit dat de raids van de Amerikanen zich afspeelden in dorpen die u bekend dienen te zijn, zoals Amar Khail en Deh Afghanan, en daarenboven niet weet dat de Amerikanen reeds in 2013 de regio verlieten (zie administratief dossier, blauwe map, document 18), ondergraft uw verklaringen over uw voorgehouden herkomst.

Daarenboven liet uw kennis over personen die recent voor uw vertrek bekendheid genoten in uw regio sterk te wensen over. Zo verklaarde u geen belangrijke personen uit de regio te kunnen opnoemen en geen vertegenwoordigers van uw regio in de provinciale raad te kennen (CGVS, p. 21). Zelfs wanneer u de naam van één van deze leden gegeven wordt, namelijk M. A., zegt u dit niets (CGVS, p. 21; zie administratief dossier, blauwe map, document 6), terwijl deze persoon nochtans van Amar Khail afkomstig is, een dorp bij u in de buurt. U zou enkel een commandant van de mujahideen van lang geleden kennen (CGVS, p. 21), waardoor u allerminst uw recent verblijf in uw regio kan ondersteunen. Nochtans blijkt u uiteindelijk wel R. W. te kunnen opnoemen (CGVS, p. 21). Deze persoon was echter maar tot 2012 lid van de regering, waardoor u hiermee ook niet kan aantonen dat u op de hoogte bent van de actualiteit van uw regio tot uw beweerde vertrek. Bovendien kon u niet zeggen welke functie deze persoon juist had in de regering (CGVS, p. 21; zie administratief dossier, blauwe map, document 7).

Ook van Q. Z., een talibanleider op hoog niveau uit uw regio die in 2012 gedood werd tijdens een militaire operatie in uw regio, bleek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 24-25; zie administratief dossier, blauwe map, document 8). Ook op deze manier ondergraaft u de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst, en zeker uw recente herkomst.

Nog bleek u geen recente incidenten uit uw regio te kunnen opnoemen. Hiernaar gevraagd vermeldt u een incident met steenkappers dat lang voor uw vertrek plaatsvond, een incident met de Amerikanen (dat gezien hun vertrek uit de regio in 2013 ook niet als recent gezien kan worden, zie boven), een incident aan het raadsgebouw van vier, drie of twee jaar voor uw vertrek en een incident aan het gebouw van de chief of security waarvan u zelfs niet kan zeggen wanneer dit ongeveer was (CGVS, p. 24-25). Over bovenstaande incidenten kan ten eerste gezegd worden dat zij gezien het feit dat zij reeds geruime tijd voor uw vertrek plaatsvonden, niet in staat zijn uw verklaringen over uw recente herkomst te ondersteunen. Bovendien blijkt wanneer verder doorgevraagd wordt, u over geen enkel van deze incidenten meer informatie kan verschaffen (CGVS, p. 24-25), waardoor uw kennis hierover niet volstaat om het CGVS te overtuigen en eerder ingestudeerd overkomt. Gevraagd naar aanvallen op veiligheidsbasissen in uw regio, begint u over checkpoints die ingenomen werden door de taliban in de bazaar van Deh Afghanistan en Nahre Polad (CGVS, p. 25). Daarbuiten kan u ook hierover echter amper vertellen, zo blijkt u zelfs niet te weten of er toen doden of gewonden waren, en kan u niet aanduiden door wie u hiervan op de hoogte gebracht werd (CGVS, p. 25). Gevraagd of er ooit checkpoints of basissen in uw eigen dorp, Ghonda Khail, werden aangevallen stelde u van niet (CGVS, p. 25), waarmee u ingaat tegen de informatie van het CGVS die dergelijke gebeurtenissen aantoont (zie administratief dossier, blauwe map, document 9). Dat u niet op de hoogte bent van dergelijke incidenten in uw eigen dorp, maar wel kennis hebt van incidenten in de bazaar van Deh Afghanistan en Nahre Polad doet dan ook wenkbrauwen fronsen. Ook over een aanval op het gerechtsgebouw van Maidan Shahr in mei 2015 en een incident bij het Mullah Kaka schrijn – dat u zelf zegt te kennen- in oktober 2015, blijkt u niets te weten (CGVS, p. 19, 25; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 10 en 11). Ook over aanvallen op het centrum van Maidan Shahr kan u niets vertellen, hoewel het CGVS hierover verschillende voorbeelden kon terug vinden (CGVS, p. 26; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 12-14). Omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw (recente) herkomst opnieuw ernstig op de proef gesteld.

Nochtans waren er ook een aantal zaken die u wel wist te vertellen over uw beweerde woonplaats in Maidan Shahr. Zo weet u dat Pashtunen in de meerderheid zijn en dat er ook Tadzjieken aanwezig zijn in de regio, kan u vertellen over de landbouw en fruitteelt in de regio, kan u de weg uitleggen naar het kantoor van de gouverneur en uw vroegere school, kan u enkele dorpen in de buurt aangeven, kan u verschillende districten van Maidan Wardak opnoemen, vertellen over overstromingen in de regio (die u evenwel niet in de tijd kan situeren) en enkele provincies in de buurt opnoemen (CGVS, p. 5, 12, 15, 18, 19, 17, 20). Geen van deze elementen kan echter uw recente herkomst uit deze regio aannemelijk maken. Het gaat bovendien om elementen die u ook kan ingestudeerd hebben. Dit vermoeden van ingestudeerde kennis wordt nog versterkt door het feit dat er ook bij de kennis die u wel bleek te hebben over uw regio verschillende problemen opdoken, wanneer hierop werd doorgevraagd. Zo valt op dat niet bekend bent met het dorp Badin Khail en wel met Amar Khail, hoewel dit laatste dorp verder van uw dorp ligt dan Badin Khail (CGVS, p. 18; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Nog verklaarde u dat het dorp Nazir Khail aan de voorkant van uw dorp lag en het dorp Charband aan de achterkant van uw dorp (CGVS, p. 16). Ook dit klopt niet met informatie van het CGVS die aantoont Charband in dezelfde richting van Nazir Khail ligt ten opzichte van uw dorp (zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Bovendien vermeldt u zelf de provincie Bamiyan maar weet u niets over de weg die van uw regio naar Bamiyan leidt en omwille van zijn gevaarlijk karakter toch erg bekend moet zijn (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map, document 16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Maidan Shahr in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maidan Shahr heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 1-3). U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p. 26) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u dit werd duidelijk gemaakt, bleef u echter vasthouden aan de verklaring tot uw vertrek in dezelfde regio, namelijk Maidan Shahr, verbleven te hebben (CGVS, p. 26), zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 17). Om deze reden, kunnen documenten zoals uw taskara, uw herkomst pas ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. Bovendien valt op dat uw taskara een stempel van het jaar 1391 vertoont, hoewel deze in 1394 zou afgeleverd zijn (zie administratief dossier, groene map, document 1). Hierdoor wordt de bewijskracht van dit document nog verminderd. De documenten die u voorlegt in verband met het werk van uw vader kunnen ook niets wijzigen aan de conclusies van het CGVS. Deze documenten dateren van 1998, 1995 en 1358 (i.e. 1979-1980), en kunnen bijgevolg niet aantonen dat uw vader nog tot kort voor uw vertrek bij dergelijke organisaties te werk gesteld was. Bovendien kunnen zij ook niets zeggen over eventuele vervolgingsfeiten die verbonden zijn aan het werk van uw vader.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In de ontwikkeling van zijn eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), wijst hij op de bewijslast inzake asielprocedures en de actieve samenwerkingsplicht van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In het tweede middel beroept verzoeker zich op artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In een derde middel verwijst verzoeker naar de artikelen 48/4 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In wat zich aandient als een laatste en vierde middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om hem in hoofdorde als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende stukken: een werkcertificaat, identiteitsgegevens en een waarschuwingsbrief van het Ministerie van Islamitische rechten en verplichtingen (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Verzoeker toont ter terechtzitting de originele exemplaren van deze stukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn vader werd vermoord door de taliban en hijzelf gedwongen werd gerekruteerd door de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door zijn leugenachtige verklaringen over zijn naam en zijn leeftijd; (ii) de vaststelling dat verzoeker zich niet zelf heeft aangeboden om internationale bescherming aan te vragen verder zijn vrees voor vervolging ondermijnt; (iii) verzoekers verklaringen over de jobs en het profiel van zijn vader evenmin kunnen overtuigen omdat hij hierover amper informatie kan verschaffen; (iv) omwille van verzoekers erg summiere en vage verklaringen over familieleden langs moederskant dient vastgesteld dat hij geen zicht biedt op zijn familiale netwerken in Afghanistan en zijn eventuele mogelijkheid om daar te verblijven; (v) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recente herkomst uit het dorp Ghonda Khail, district Maidan Shahr, provincie Maidan Wardak omdat zijn verklaringen lacuneus en soms zelfs foutief zijn, zodat op zijn beurt geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is en (vi) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

In onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in een ander licht te werpen op de hiervoor vermelde motieven uit de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zijn verweer in hoofdzaak immers tot theoretische beschouwingen en het uiteenzetten van rechtsregels en rechtspraak, zonder evenwel *in concreto* op de motieven uit de bestreden beslissing in te gaan. Nochtans bevat de bestreden beslissing een veelheid aan concrete motieven die steunen op de verklaringen van verzoeker, de door hem voorgelegde documenten en de informatie opgenomen in het administratief dossier.

Zo verzoeker nog aanvoert dat hij zijn volle medewerking heeft verleend aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en geenszins bedoeld heeft de Belgische autoriteiten te bedriegen, komt hij niet verder dan het louter bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer beschouwd kan worden.

Ook betreffende de documenten die hij heeft voorgelegd komt verzoeker niet verder dan te wijzen op het bekomen van niet-reguliere Afghaanse documenten. Nochtans blijkt uit een lezing van de bestreden beslissing dat over verzoekers documenten heel wat meer wordt opgemerkt dan enkel het wijzen op het bestaan van corruptie en het voorkomen van valse, Afghaanse documenten. Deze documenten en de erover gemaakte vaststellingen in de bestreden beslissing betreffen wel degelijk kernelementen van verzoekers vluchtrelaas.

Waar verzoeker stelt dat de taliban zijn broer om het leven brachten en hij door hen klaarblijkelijk werd gevisieerd, kan niet worden ingezien waarover verzoeker het heeft. Hij maakte immers nooit eerder melding van een aanval op de persoon van zijn broer; in zijn verklaringen maakte hij daarentegen enkel melding van een aanval op de persoon van zijn vader (administratief dossier, stuk 4, p. 6-7).

Met betrekking tot verzoekers bewering dat hij op zijn minst trauma's heeft opgelopen naar aanleiding van de beweerde gebeurtenissen, dient vastgesteld dat hij nalaat enig medisch/psychiatrisch/psychologisch attest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd zou zijn. Het betreft dan ook niet meer dan een blote bewering.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarmee hij niet vermogt de pertinente motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Ook de door verzoeker thans bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming, te herstellen.

De werkcertificaten van verzoekers vader (stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 7) werden reeds op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorgelegd en de commissaris-generaal oordeelde in dit verband op goede gronden: *"De documenten die u voorlegt in verband met het werk van uw vader kunnen ook niets wijzigen aan de conclusies van het CGVS. Deze documenten dateren van 1998, 1995 en 1358 (i.e. 1979-1980), en kunnen bijgevolg niet aantonen dat uw vader nog tot kort voor uw vertrek bij dergelijke organisaties te werk gesteld was. Bovendien kunnen zij ook niets zeggen over eventuele vervolgingsfeiten die verbonden zijn aan het werk van uw vader."* Aangezien verzoeker geen enkel concreet verweer voert tegen deze vaststellingen, blijven zij onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verder dient vastgesteld dat uit de vertaling van de dreigbrief van het Islamitisch Emiraat van Afghanistan die verzoeker bijbrengt (stuk 2, rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat hierin wordt gesteld dat zij over voldoende informatie beschikken over verzoekers vader waaruit blijkt dat hij werkt voor de ongelovigen en dat hij - eenmaal gearresteerd door de taliban - vermoord zal worden. Nochtans maakte verzoeker gedurende zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding van het feit dat de taliban hem hadden meegedeeld dat, wanneer hij niet zou terugkomen naar hen, zij zijn vader zullen vermoorden (administratief dossier, stuk 4, p. 7). Dat hierover met geen woord wordt gerept in de dreigbrief, is niet ernstig. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') met betrekking tot corruptie en documentfraude in Afghanistan blijkt bovendien dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert. De voorgelegde dreigbrief kan door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Gelet op het voorgaande, kan deze brief dan ook niet verzoekers voorgehouden vluchtrelaas ondersteunen.

De taskara van verzoekers vader (stuk 3, rechtsplegingsdossier, stuk 7), volstaat evenmin om verzoekers beweerde problemen of zijn recente herkomst aan te tonen. Uit de vertaling van de taskara lijkt immers dat het document in 1989 werd opgesteld (datum waarop verzoekers vader 32 jaar oud werd geschat). Hieruit kan dus allerminst verzoekers recente verblijf in het dorp Ghonda Khail, district Maidan Shar in de provincie Maidan Wardak worden afgeleid, noch zegt dit iets over de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de pertinente motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht.

De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij (recent) afkomstig is uit het dorp Ghonda Khail, district Maidan Shahr, provincie Maidan Wardak, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken, nu hij zich beperkt tot het verwijzen naar citaten over de algemene toestand in Afghanistan doch nalaat om enig verband met zijn persoon aannemelijk te maken. Ook het betoog dat de commissaris-generaal minstens een vluchtalternatief diende te onderzoeken, kan gelet op het voorgaande niet dienstig worden aangevoerd.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER